

blevet vanskeligere for politiet og de sociale myndigheder at overvåge markedet.

Så er der det andet element i forslaget, nemlig tanken om, at annoncøren skal udføre grundige undersøgelser af, hvorvidt sexannoncerne vedrører mindreårige eller kvinder, som er handlet. Der er det oplagte spørgsmål at stille til forslagsstillerne, hvordan de egentlig har tænkt sig, at annoncørerne skal undersøge, om annoncerne vedrører den slags personer. Skal annoncørerne gå politiet i bedene? Skal annoncørerne f.eks. besøge hver eneste prostitueret og spørge dem om deres alder og om, hvorvidt de er under tvang?

Den slags kontrol for private annoncører tror jeg næppe er gennemførlig i praksis og ej heller særlig pålidelig. Men selvfølgelig kan man jo i hvert fald i teorien godt forestille sig, at nogle annoncører allerede var i besiddelse af viden om ulovligheder, og hvis det skulle være tilfældet, så har Justitsministeriet oplyst, at et medie faktisk allerede er omfattet af strafansvar, hvis det med forsæt annoncerer for ulovlig og strafbar virksomhed. Så annoncøransvaret er til stede i de situationer.

Jeg ser ingen grund til at udvide det ansvar, tværtimod. Jeg mener faktisk, at forslagsstillerne har overset en principiel, betænkelig bivirkning ved deres idé om grundige undersøgelser, for det ville jo i praksis betyde, at annoncørerne påtog sig rollen som en slags godkendelsesorgan for prostitution. Annoncørerne skulle så at sige sige god for, om de reklamerede for en ordentlig og lovmedholdelig prostitution. Og dermed ville vi vel være et skridt hen imod en autorisationsordning for prostitution, og det er vel egentlig ikke det, der er forslagsstillerens hensigt.

Kl. 18.25

Lad mig slå fast, at kvindehandel er ulovlig, og at regeringen jo prioriterer indsatsen imod denne afskyelige trafik meget højt. Vi har en strafferamme på op til 8 års fængsel for personer, som rekrutterer, transporterer, overfører, huser eller efterfølgende modtager personer, som er udsat for tvang og trusler, som er noget af det, vi ofte ser i forbindelse med menneskehandel.

Regeringens indsats mod kvindehandel indeholder ud over de strafferetlige initiativer en række initiativer, dels med henblik på at forebygge menneskehandel, dels med henblik på at støtte ofrene. F.eks. kan jeg nævne, at partierne bag satspuljeforliget og regeringen har lanceret en omfattende 4-årig handlingsplan til bekæm-

pelse af handel med mennesker. Planen bygger på erfaringerne fra den første handlingsplan og omfatter forebyggelse og aktiviteter til at støtte ofrene, og i planen fokuseres der også på øget koordinering af samarbejdet mellem myndigheder og sociale organisationer.

Endelig vil jeg også nævne, at vi jo har en meget omfattende social indsats mod følgevirkningerne af prostitution i Danmark. Vi sætter ind med en lang række initiativer for at få kvinder ud af prostitution og tilbage i et andet liv. Så lad os blive enige om at bekæmpe kriminalitet og sociale problemer frem for at bekæmpe de prostituerede, frem for at moralisere og frem for at slå ligegyldige huller i luften med dårligt tænkte forslag, som jeg synes det foreliggende er.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Jeg har noteret tre for korte bemærkninger: Fru Pernille Vigsø Bagge, fru Line Barfod og fru Kirsten Brosbøl, og den første er fru Pernille Vigsø Bagge.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg står her med rigspolitiets handlingsplan imod menneskehandel, og jeg læser op: Det særlige ved kvindehandel og rufferi er, at produktet, prostitutionsydelsen, markedsføres på et åbent marked, og at kundeforholdet ikke er kriminaliseret. Det indebærer, at et muligt virkemiddel er at anvende selve markedsføringen som et taktisk værktøj til at målrette politiindsatsen og måske endda at formå udbyderne af markedsføringsmedier til at støtte politiets indsats på dette område.

I Ligestillingsministeriets egen handlingsplan fra 2002 står der jo, at dansksprogede annoncer i Ekstra Bladet i umiddelbar nærhed af massageannoncerne med oplysninger om hotlinen og en opfordring til kunder om at reagere, hvis de får mistanke om, at der ligger en forbrydelse bag en kvindes situation som prostitueret, er en af de aktiviteter, som ligestillingsafdelingen vil sætte i gang. Så det er åbenbart ikke helt fjernt for hverken politiet eller ligestillingsafdelingen selv at tænke i annoncering i forbindelse med prostitutionsannoncer.

Derfor forstår jeg ikke helt ministeren, og jeg vil gerne have ministeren til at kommentere rigspolitiets og ministerens egen handlingsplan på området.